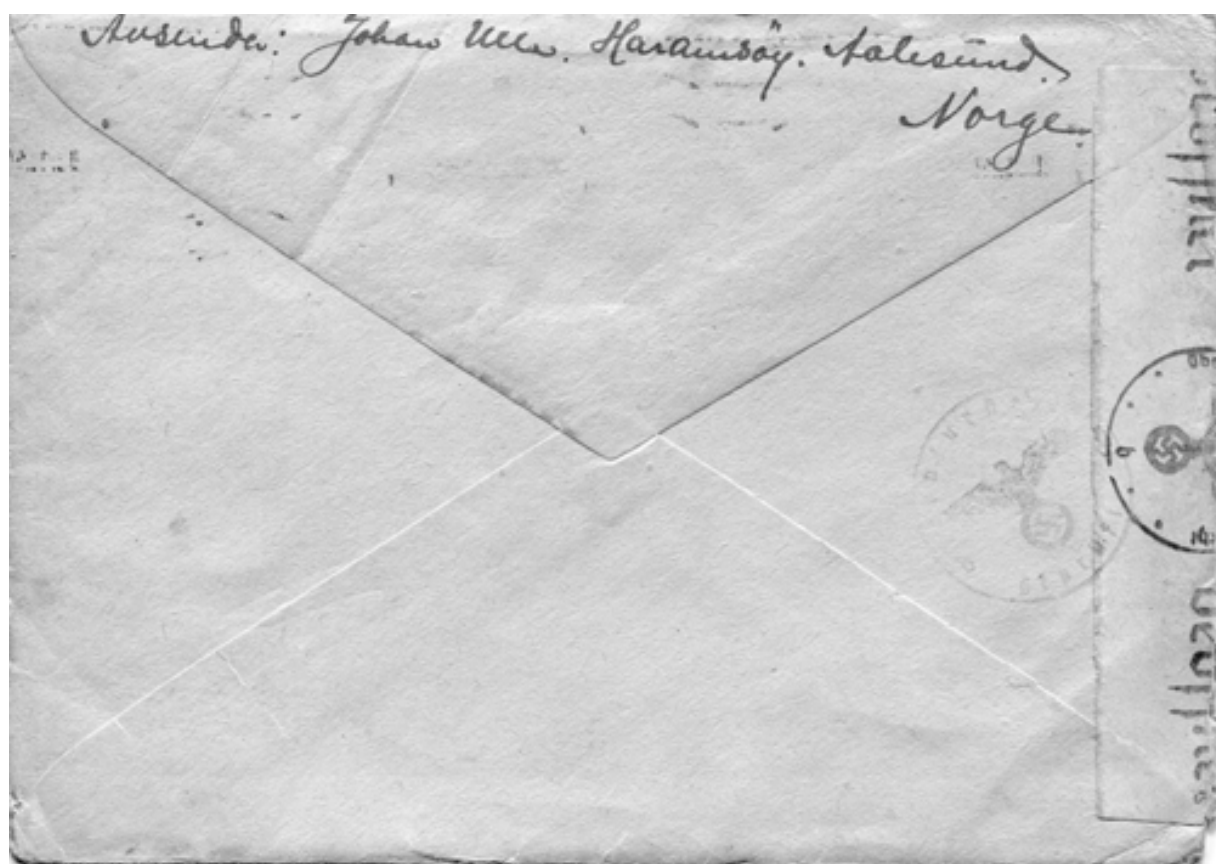
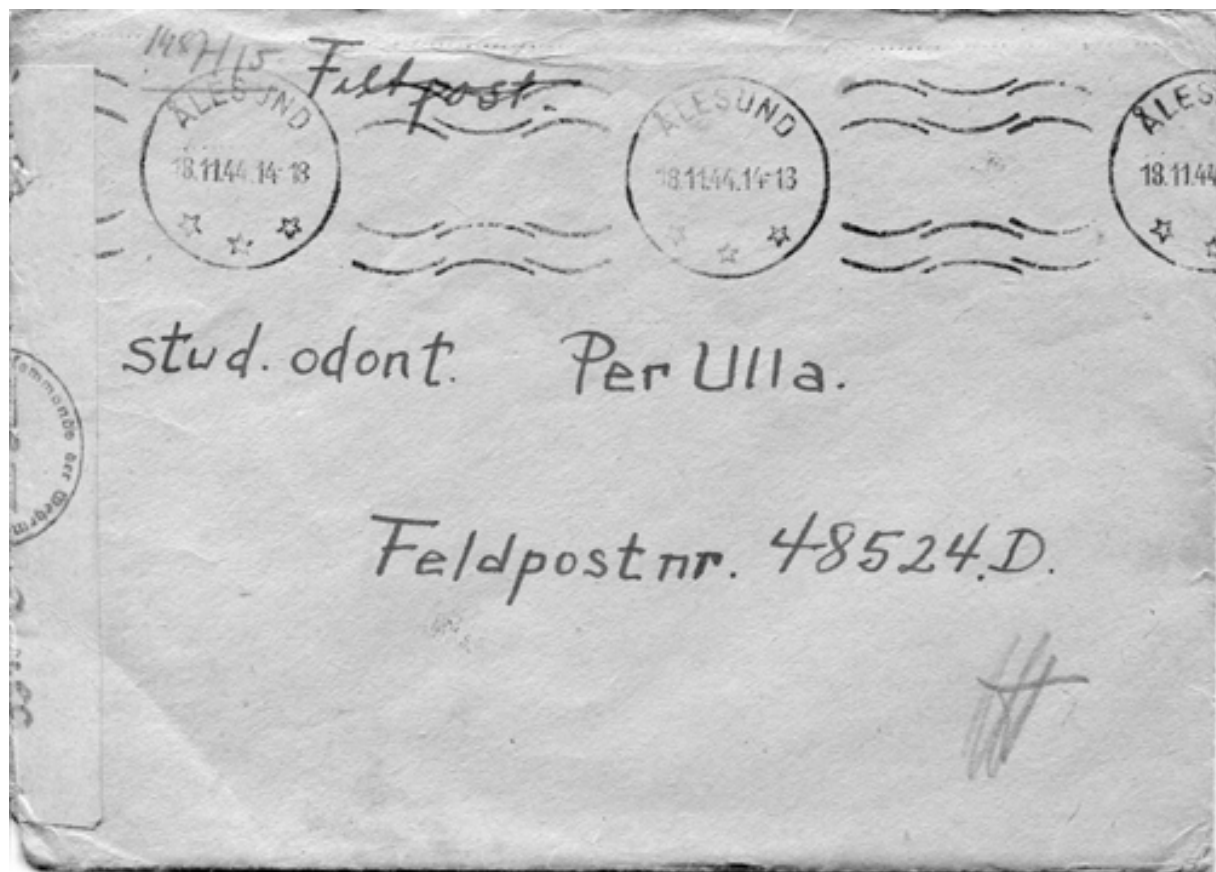

Von: Johan Nils. Hamsøy. Alesund. Norge. I

An: stud. omt. Per Nils. Fjellström. 18524.D. Ulla 14/11 - 44.

Kjære Kammerat!

Jeg har ikke hørt om du har fått brevet som jeg sendte deg for aldri så lang tid siden, men jeg sender deg i deg nåværende i gjen. Egentlig burde jeg ha vært meget flittigere på skrive til deg, men som du kanskje vet, er broskrivning en av mine mange svake sider. Så når du ikke får brev fra meg oftere, kommer det rett ikke av at jeg ikke tenker på deg, for det gjør jeg daglig, for jeg si. Jeg har også alle dine brev hjemme, så du forstår jeg er meget godt orientert om hvordan du har det som ble sendt avgående. Tiden flyr i grønn forbausende fort, det er ufattelig at det allerede er et år siden du ble fatt, men almanakkene viser dog at si er tilfelle. For meg har også dette året vært nok så negativt med hensyn til de lidligere framtidsplaner. Jeg var medover i tår først i september, men fant ikke forholdene holdbare for å fortsette. Så nå er jeg som du er alle på hjemlige katter, hvor jeg fordrir tiden på godt jeg kan. Nåværende blir det ikke, det vil være en uferdighet for livet. Jeg liker på enkelte ting når jeg har bruk for det i mitt daglige virke i de praksiser som forekommer, men noe planmessig studie blir det ikke for oss. Jeg har dog en god del litteratur av det spanske bibliotek som vi har, og det tror jeg gjør godt. Man vil gjerne bli allfor mye fagidiot.

da all tid går med for i tilfredsstille dagens behov i de daglige studier, så lidt litteratur udvikles andre sider af ens viden. Dessuten driver jeg lidt som snakk, jeg har blandt andet laget en model i træ af det gamle Ullatunet. Målestokken er i forholdet 1:200. Jeg har gjort alt omhyggelig og nøjagtig som udsagn og komtes tillade det. Jeg syntes det var et morsomt arbejde, og dessuten syntes jeg det var på høj tid det ble gjort, for det bygges temmelig fort i den flokkes som min husker hvordan husene stod for 50-60 år siden. Det er så mye som er blitt forsvunt så ta vare på av gammelt hus i bygda, at jeg vil gjøre mitt beste for å holde fast på det som min hånd bevarer.

Ja, det har vært mange mannfall i Harens siden sist jeg skrev til deg. På hus er det altså gamle Kristianus, E.M. hus og Knut K. hus. - E.M. både av av pleuritis + vann i tungen og hjertesekk. Han gikk og drog og hjemmes i flere måneder før han riste på sykkelhus. Tapning ble foretatt, og han var i god bedring helt til først i oktober. Da hadde han vært uforsiktig så han ble kald, dette førte til en dødelig de pneumoni som gjorde det av med han på noen få dager. Han døde på min fødselsdag 11. oktober, 65 år.

Utsand med følge har nå overlatt gabet med bopel i hovedbygningens østre fløy. I vestre fløy husenes fremdeles fyrstakten i første etasje, og den inkarnerte seminarist Låmås fra Styen i andre etasje. Så det er intet eremittkammer lenger. Jeg skinner i grunnen min

Gamle nabo men men jeg vilde ha trodd for. Han var trodd alt en linje i bygdes ansikt, en temmelig dyp fure søger, som man ikke kunne tvinge å legge merke til. Det var på mange måter en bra mann, sier mange nå. Ja, han ble var innstykt for så vidt som han ikke kunne for at han ble født 100 år for sent, også på det område var han altså noe for seg sjøl - andre originaler blir gjerne innstykt med å være født for tidlig. Men faktisk er altså at han er borte, og at det mest som lever igjen etter han er de mange minner om den og den og den gangen, om alt som han gjorde som formann i gravnæringsnåd, som dampskipsskipetor, som gårdbruker, hestepedutten og - litterat: Rignet siller og vinden suser, og skodde tung tung og grå innetter lina - - . Akk ja, saw, uth slik var vært den dagen vi grov grav til han, det sitregnet da det lille følget kom til kirkegården. Fred med hans minne! men gjorde han ikke noe ond.

Karl K. ble skutt ombord på "Eira" 24. oktober på veg til Alesund. Britiske fly gikk til angrep for kloss hold, og resultatet var 16 drept og mange sårede. Av de drept var bare 1 under 40 år, nemlig styrmannen Hårdum. De fleste var familiefolk, bl. a. 10 husfæder og 3 husmødre. Stofolk som de nok kunne var det foruten Lars-Karl: Knut-Peder på Flom (far til Knut-Olav), Karl Olav - Knutnes, Astrid Mogva (tvillingesøster til smed-Olav) Greve H. Havani (bror til Nysta-Bernt). Disse 4 ble begravet i fellesgrav på Knutnes (ikke Peder Flom) Kirken var helt full til trod

for at det bare var sjas befalning som deltok. Det var
en stor sorgeskens i Lars den dagen. Også vår gamle
venn J. Melbøvik var her. - Det har vært et uimodumlig
vakkert vær denne høsten, storm har sørmt ikke
farenkommert, så man til sine tider kan se man en
forflykt til andre buddigades og vår klade. Følelser
har det bare bra. Skomakerens drevet sitt vike forfalle
mugges nå som fæl, mørkbank sine punde lår, tyg
slår i skytten sine bukser, men det gjør ingenting, for
han tjener penger, gjør business, stor stil, så humøret er
på topp. I sommer dro han rundt i fjordene og fikk
smak på hyllivert, men projektet om hyllbygging i alle
deler er viss forløpig nedlagt. - Kvernholmen fyrstær brukt
også med hin begivenhetsrike 24. oktober. Residensen står
sammen, men det virker allikevel temmelig kaldt å ikke
utøve nå. - I disse dager er det på tapetet å starte
en kveldsskole her i Kristian. Fagene blir antakelig
matematikk, engelsk og fysik. Det er aktuelt nå en polig
tid for fiskerne, så det blir nok et bra fall som meldes
sag. Forløpig er det 11 mann: Maligård, Truini, Diefen, Kår,
Halvand, Pithusen, Rølv, Einar, Knut Høke, Anders og Petter Tønne.
- Håper at dette brevet nå kommer fram for jule, og
med håp om en hyggeligst mulig jule og gjenvalg i
det kommende år, vil jeg avslutte denne min
epistel. Jeg er overmåte stolt av å ha presteret so
helt ark. Bli jeg manns til det, skal jeg sende
et brev til om ikke på linge.

Hilsen.

Johann.

